

РЕШЕНИЕ

№ 33989

гр. София, 01.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Теодора Милева
Мария Ботева

при участието на секретаря Росица Б Сточева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4351** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Г. К. К., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 562 от 18.02.2026г., постановено по НАХД № 18134/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав, в частта му, с която е потвърдено като правилно и законосъобразно Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., издадено от Началника Сектор, отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи в частта за наложеното на касатора административно наказание - глоба в размер на 350лв., на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи, че съдебното решение в обжалваната му част е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Жалбоподателят оспорва направения от въззивния съд извод за фактическа, правна и доказателствена обоснованост на административно наказателното обвинение за извършеното нарушение по чл. 185 във вр. с чл. 105, ал. 1 от ЗДвП. Твърди, че процесният автомобил е с фабрично затъмнени стъкла, като нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган не са установили с техническо средство в каква степен е било ограничено пропускането на светлина през стъклата. Направено е искане съдебното решение в обжалваната част да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да бъде отменено Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по касационната жалба – Началник сектор отдел Пътна полиция към Столична

дирекция на вътрешните работи, редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не се явява и не се представлява. По делото е постъпило становище по касационна жалба с позиция по същество на спора. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско такова

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага съдебното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София град, XVI касационен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства, наведеното от жалбоподателя касационно основание, доводите и становищата на страните и катоизвърши на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка на валидността,допустимостта и съответствието на съдебното решение в обжалваната му част сматериалния закон, намира за установено следното:

Касационнатажалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна за коятосъдебният акт в оспорената му част е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Производството пред Софийски районен съд се е развило по жалба на Г. К. К. против Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., издадено от Началник сектор отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи, с което, въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия GA № 4678308/20.10.2025г., на Г. К. К. са наложени административни наказания, както следва: „глоба”, в размер на 50 лева (25,56 евро), за нарушение на чл. 105, ал. 1 ЗДвП, както и, на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 ЗДвП „глоба”, в размер на 200 лева (127,82 евро) за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Административно наказателното обвинение от фактическа страна се основава на това, че на 20.10.2025 г., около 15:11 ч., жалбоподателят К. управлявал л. а. Порше К. турбо ГТ, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по Околовръстен път, с посока към [улица]към [улица]и до № 454 бил спрял за проверка от полицейските служители В. Г. и К. Д.. В хода на проверката било установено, че предните странични стъкла на управляваното от жалбоподателя МПС са с ограничена видимост (затъмнени със залепено фолио от вътрешната страна), в степен – че видимостта от вътре навън била силно затруднена, а отвън навътре – практически никаква, както и че автомобилът е с червен на цвят задни пътепоказатели (мигачи).

С обжалваното решение в оспорената му част Софийският районен съд е потвърдил наказателното постановление в частта за наложената на К. административно наказание – глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП. Въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП в тази му част не са допуснати съществени нарушения на регламентираните в ЗАНН процесуални правила и формални изисквания досежно тяхното съдържание, като наказателното постановление съдържа изискуемото се по чл. 57 от ЗАНН описание на нарушенията, обосноваващо в необходимата степен от фактическа и правна страна административнонаказателното обвинение. Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства съдът е направил извод, че по безспорен и несъмнен начин е установена и доказана описаната в наказателното постановление фактическа обстановка и извършеното от санкционираното лице съставомерно деяние, правилно квалифицирано като административно нарушение по чл. 185 във вр. с чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, за което на К. е наложено предвиденото в закона по вид и размер административно наказание.

Настоящият касационен състав на Административен съд София град не споделя извода на

районния съд, че посоченото в Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., в частта за наложеното административно наказание глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, административнонаказателното обвинение е обосновано в необходимата и достатъчна степен от фактическа страна чрез посочване на всички обстоятелства от значение за преценката за извършването на вменените на санкционираното лице административно нарушение.

Доколкото административнонаказателното обвинение за ограничаване на видимостта през челното и страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, се основава и е обосновано единствено с твърдения за намалената им прозрачност, настоящият състав посочва, че с оглед разпоредбата на чл. 105, ал. 3 от ЗДвП е било необходимо установяването и доказването, че констатираната намалена прозрачност на стъклата е извън границите на допустимите стойности, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации. В т. 4.2.1 "Безопасни стъкла, необходими за предното поле на видимост на водача" на Приложение № 21 към Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН, подточка 4.2.1.1. Същата предвижда, че безопасните стъкла, през които се получава предното поле на видимост на водача, определено в точка 2.18.1 от настоящото правило, трябва да имат нормална светлопропускливост, равна на поне 70 %. От своя страна, начинът на установяване на светлопропускливостта на стъклата на автомобила, е регламентиран в чл. 87, ал. 1, т. 7 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. за реда и организацията на дейността за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, издадена от Министъра на вътрешните работи. Съгласно посочената норма, при осъществяване на дейност по контрол на пътното движение полицейските органи използват мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла. Разпоредбата на чл. 91, ал. 9 от същата Инструкция предвижда, че при използване от наряда на мобилни технически средства и системи за проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла, резултатите се отразяват в дневник (приложение № 18б). В случая не само липсват каквито и да е било данни, но не се и твърди от контролните органи на отдел Пътна полиция при СДВР, да са извършили и съответно да са документирали извършена проверка на светлопропускливостта на автомобилните стъкла по нормативно регламентирания начин. При разпита им в съдебно заседание осъществилите контрол на пътното движение полицейски органи от сектор "Пътна полиция" изрично са заявили, че са извършили оглед на стъклата на автомобила на мястото на проверка. Нещо повече - от показанията на разпитаните във въззивното съдебно производство свидетели се установява, че констатираното затъмнение на предните страничните стъкла на автомобила се свързва със затъмняване/ограничена видимост от външна страна на стъклата. Доколкото констатацията за намалена прозрачност на автомобилните стъкла, не се основава на извършена и документирана в съответствие с нормативните изисквания проверка с техническо средство за светлопропускливост на стъклата, а е основана единствено на субективната преценка на проверяващите полицейски служители, неправилно районният съд е приел административнонаказателното обвинение за извършено от санкционираното лице нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, за фактически и доказателствено обосновано. В тежест на наказващия орган е да установи и докаже при условията на пълно главно доказване наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност. В случая не е установено по надлежния ред и не е доказано наличието на намалена прозрачност на стъклата на автомобила, която да е извън границите на допустимите стойности, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на ООН, поради което неправилно наказателното

постановление в частта за наложената санкция за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, е прието от въззивния съд за законосъобразно.

Дори и да се приеме, че е поставено фолио на стъклата на предните странични врати и челен прозорец на автомобила /макар че надлежни доказателства за поставянето на такова не са ангажирани/, в нарушение на изискването по чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП управляваното от санкционираното лице ППС се явява техническо неизправно по см. на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП /автомобилът е със стъкла, които не отговарят на изискванията на стандартизационните документи/, то необосновано и недоказано се явява квалифицирането на тази техническа неизправност като „значителна“ по см. на § 6, т. 72 от ДР на ЗДвП.и съотв. като основание за налагане на санкция при прилагане на административнонаказателната разпоредба на чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП. Горното обуславя извод за незаконосъобразност на наказателното постановление по отношение на това нарушение.

Като е достигнал до обратния извод и е потвърдил процесното НП и в частта за наложеното на К. административно наказание за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, Софийският районен съд е постановил решение при неправилно приложение на закона, което следва да бъде отменено в тази му част. Вместо него, следва да бъде постановено друго, с което да се отмени наказателното постановление в частта за наложената санкция по чл. 185 във вр. чл. 105, ал. 1 от ЗДвП.

Разноски не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София град, XVI касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.02.2026 г., постановено по НАХД № 18134/2025г. по описа на Софийски районен съд, в частта му, с която е потвърдено Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., издадено от Началник Сектор, отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи в частта за наложеното на Г. К. К. административно наказание - глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 25-4332-028970 от 14.11.2025г., издадено от Началник Сектор, отдел Пътна полиция към Столична дирекция на вътрешните работи в частта за наложеното на Г. К. К. административно наказание - глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 185 от ЗДвП, за нарушение на чл. 105, ал. 1 от ЗДвП, като незаконосъобразно.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.